

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE

N° 2007550

van 9 mei 2014

- Opposant:** **Perry Ellis International Group Holdings, Limited**
Montague Sterling Center, 5th Floor East Bay Street
Nassau
Bahama Eilanden
- Gemachtigde:** **GEVERS**
Holidaystraat 5
1831 Diegem
België
- Ingeroepen recht:** FARAH (Europese inschrijving 4572665)
- tegen*
- Verweerder:** **Charles R.E. Saliha h.o.d.n. Fashion Frame**
Anna Blamanlaan 16
2104 SE Heemstede
Nederland
- Gemachtigde:** **St. Center Tone Consultancy International Trademark Protection**
Postbus 12063
3004 GB Rotterdam
Nederland
- Betwiste merk:** FARAH&COCO (Benelux depot 1242430)

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 22 februari 2012 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het woordmerk FARAH&COCO voor waren in de klassen 16, 18 en 25. Het depot is onder nummer 1242430 in behandeling genomen en gepubliceerd op 7 maart 2012.
2. Op 29 mei 2012 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op Europese inschrijving 4572665 van het woordmerk FARAH, ingediend op 28 juli 2005 en ingeschreven op 11 mei 2010 voor waren en diensten in de klassen 18, 25 en 35.
3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.
4. De oppositie is ingesteld tegen de waren in de klassen 18 en 25 van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren en diensten van het ingeroepen recht.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 6 juni 2012.
8. Op gezamenlijk verzoek van partijen is de procedure meermaals opgeschort. De contradictoire fase van de procedure is daardoor aangevangen op 7 juni 2013. Het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") heeft op 12 juni 2013 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn tot en met 12 augustus 2013 is gegeven om zijn argumenten en eventuele stukken ter ondersteuning daarvan in te dienen.
9. Op 9 augustus 2013 heeft opposant argumenten ingediend. Het Bureau heeft deze op 13 augustus 2013 doorgestuurd naar verweerder en hem een termijn gesteld tot en met 13 oktober 2013 om daarop te reageren.
10. Op 8 oktober 2013 heeft verweerder gereageerd op de argumenten van opposant en tevens te kennen gegeven dat hij bewijzen van gebruik verlangde met betrekking tot het ingeroepen recht. Op 10 oktober 2013 heeft het Bureau deze reactie en dit verzoek doorgestuurd aan opposant en hem een termijn gesteld tot en met 10 december 2013 voor het indienen van de gevraagde bewijzen van gebruik.
11. Op 23 oktober 2013 heeft opposant erop geattendeerd dat zijn ingeroepen recht nog niet gebruikspflichtig is. Het Bureau heeft dit bericht doorgestuurd aan verweerder op 25 oktober 2013 en partijen tevens meegedeeld dat het zou overgaan tot het nemen van een beslissing.
12. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.

13. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

14. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

15. Volgens opposant is het ingeroepen recht onderscheidend en aangezien dit als dominant element volledig is vervat in het betwiste teken, acht hij de tekens visueel en auditief sterk overeenstemmend. Bovendien betreft dit het eerste deel van de tekens, dat door de consument het eerst zal worden opgemerkt. Aangezien FARAH een vrouwennaam is, stemmen de tekens ook begripsmatig sterk overeen, aldus opposant.

16. Nu het identieke dominante element FARAH in het betwiste teken gevolgd wordt door een tweede element, meent opposant dat de consument dit teken zal opvatten als een variant van het ingeroepen recht.

17. De waren van het betwiste teken waartegen de oppositie is gericht, acht opposant duidelijk identiek aan de waren en diensten van het ingeroepen recht.

18. Opposant concludeert dat er sprake is van gevaar voor verwarring en verzoekt het Bureau daarom de oppositie toe te wijzen en tevens een beslissing te nemen over de kosten in zijn voordeel.

B. Reactie verweerder

19. Verweerder licht toe dat hij zich richt op de rechtstreekse verkoop aan consumenten van dameskleding binnen de Benelux, terwijl opposant vanuit de Bahamas en Florida opereert op het gebied van herenkleding op de middenmarkt. Volgens verweerder verschillen dus zowel het doelpubliek als de verkoopkanalen.

20. Verweerder benadrukt dat zijn teken in zijn geheel moet worden beschouwd; het wordt ook aaneengeschreven en is merkelijk langer dan het ingeroepen recht. Visueel en auditief acht hij de tekens dan ook niet overeenstemmend. Begripsmatig hoeft het woord FARAH volgens hem niet zonder meer te verwijzen naar een vrouwelijke naam; zo is het ook de naam van een provincie in Afghanistan of kan het verwijzen naar *fara*, Roemeens voor "zonder". Het element COCO kan verwijzen naar een vrouwelijke naam, maar ook naar "kokosnoot". Verweerder concludeert dat de tekens een volledig andere conceptuele verwijzing hebben.

21. Verweerder betwist dat de waren waartegen de oppositie is gericht, overeenkomen met die van opposant.

22. Verweerder constateert dat in de registers meer dan 100 merken voorkomen in klasse 18, 25 en 35 met het element FARAH en concludeert hieruit dat dit teken geen sterke herkomstaanduiding is.

23. Ten slotte verzoekt verweerder opposant bewijs van gebruik van het ingeroepen recht over te leggen.

24. Verweerder concludeert dat er geen sprake kan zijn van verwarringsgevaar en verzoekt het Bureau de oppositie ongegrond te verklaren, het betwiste teken in te schrijven en opposant te veroordelen in het betalen van de oppositietaksen.

III. BESLISSING

A.1. Gebruiksbewijzen

25. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het uitvoeringsreglement (hierna: "UR"), dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt.

26. Het ingeroepen recht is ingeschreven op 11 mei 2010 en was dus op het moment van publicatie van het betwiste depot (7 maart 2012) nog niet gebruiksplichtig, zoals opposant terecht opmerkt (zie punt 11). Het verzoek om bewijs van gebruik is derhalve ongegrond.

A.2. Verwarringsgevaar

27. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de depositant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

28. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

29. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni

2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

30. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

31. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

32. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007).

33. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
FARAH	FARAH&COCO

34. Het ingeroepen recht is integraal opgenomen in het betwiste teken en behoudt daarin een zelfstandige onderscheidende plaats, hetgeen een aanwijzing kan zijn voor overeenstemming (zie GEU, LIFE BLOG, T-460/07, 20 januari 2010).

Visuele vergelijking

35. Beide tekens zijn zuivere woordmerken, het ingeroepen recht bestaande uit één woord van vijf letters, het betwiste teken uit een woord van eveneens vijf letters en een van vier letters, gescheiden door een ampersand.

36. De consument zal in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). Dit is in casu niet anders; hoewel het betwiste teken wordt weergegeven zonder spaties, zoals verweerder opmerkt (zie punt 20), bevat het

toch duidelijk waarneembaar twee afzonderlijke woorden, die bovendien nog van elkaar worden gescheiden door een ampersand (“en-teken”). Het eerste, en langste, deel van het teken is identiek aan het ingeroepen recht, waardoor de overeenstemming tussen de tekens reeds vaststaat.

37. Merk en teken zijn visueel overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

38. Ook op auditief vlak zal de consument doorgaans meer belang hechten aan het eerste deel van een teken (arrest Mundicor, reeds aangehaald). In casu beslaat het eerste deel van het betwiste teken fonetisch de helft van dit teken (afgezien van de ampersand, wanneer die als “en” zou worden uitgesproken). Dit eerste deel is ook auditief identiek aan het ingeroepen recht, waardoor de tekens op dit vlak overeenstemmen, ook al volgt in het betwiste teken nog een geheel verschillend woord.

39. Merk en teken zijn auditief overeenstemmend.

Begripsmatige vergelijking

40. Partijen zijn het erover eens dat Farah een naam van een vrouw kan zijn en verweerder voegt daar nog aan toe dat het tevens kan verwijzen naar een geografische entiteit in Afghanistan en ook (fonetisch althans) naar een Roemeens woord. Het Bureau is evenwel van oordeel dat de kennis van zowel de Afghaanse geografie als de Roemeense taal bij het Beneluxpubliek eerder beperkt zal zijn. Verder betekent het feit dat een merk (ten dele) bestaat uit een eigenaam, nog niet dat dit teken ook een vaststaande betekenis heeft, behoudens wellicht het geval waarin het om een zeer bekende naam gaat (HvJEU, Picasso, C-361/04, 12 januari 2006). Hetzelfde geldt voor het element COCO in het betwiste teken, althans voor zover het zou worden opgevat als een naam. Of het publiek dit element zal opvatten als “kokosnoot”, zoals verweerder suggereert (zie punt 20), of als “kokospalm, kokosboom”, kan in het midden blijven, aangezien ook in dat geval het teken in zijn geheel nog geen vaste betekenis heeft.

41. Geen van de tekens heeft een vaste betekenis, zodat een begripsmatige vergelijking niet mogelijk is.

Conclusie

42. De tekens zijn visueel en auditief overeenstemmend, terwijl een begripsmatige vergelijking niet aan de orde is. Het begripsmatig aspect zal bij de verdere beoordeling dan ook geen rol meer spelen.

Vergelijking van de waren en diensten

43. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

44. Bij de vergelijking van de waren en diensten van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

45. De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Klasse 18 Tassen, aktetassen, kaartenhouders, portefeuilles, beurzen, handkoffers, creditcardhouders, houders voor agenda's, sleutelzakjes, sleuteletuis, riemen, labels voor bagage, houders voor schrijfblokken, sporttassen, reiskoffers en koffers; paraplu's, parasols en wandelstokken.	Klasse 18 Leder en kunstleder en hieruit vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; dierenhuiden; reiskoffers en koffers; paraplu's, parasols en wandelstokken; zwepen en zadelmakerswaren.
Klasse 25 Kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels; ceintuurs; bretels; bretels.	Klasse 25 Kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels.
Klasse 35 Het samenbrengen, ten gunste van derden, van een breed scala aan kledingstukken, schoeisel, tassen en accessoires, om klanten in de gelegenheid te stellen die goederen op hun gemak te bekijken en te kopen vanuit een catalogus met kledingstukken, schoeisel en accessoires of vanuit een catalogus voor algemene handelswaar via postorder of door middel van telecommunicatie; het samenbrengen, ten gunste van derden, van een variëteit aan kledingstukken, schoeisel, tassen en accessoires, om de klant in de gelegenheid te stellen die goederen op z'n gemak te bekijken en te kopen in een warenhuis of detailhandelszaak; het samenbrengen, ten gunste van derden, van kledingstukken en schoeisel, koffers, paraplu's, bagage en lederwaren, om de klant in de gelegenheid te stellen die goederen op z'n gemak te bekijken en te kopen vanaf een website met algemene handelswaar; detailhandelsinformatie, informatie inzake adviesdiensten met betrekking tot de verkoop van goederen; professionele bemiddeling en raadgeving met betrekking tot de verkoop van goederen, advisering en raadgeving met betrekking tot al het voornoemde.	

Klasse 18

46. De waren *reiskoffers en koffers, paraplu's, parasols en wandelstokken* van het betwiste teken komen *expressis verbis* voor onder de waren van het ingeroepen recht en zijn derhalve identiek daaraan.

47. De waren *uit leder en kunstleder vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen* van het betwiste teken zijn vanwege hun ruime formulering niet in overeenstemming met het IP Translator-arrest (HvJEU, C-307/10, 19 juni 2012), daar vereist wordt dat waren en diensten voldoende duidelijk en nauwkeurig omschreven dienen te worden. Overeenkomstig de *Common Communication on the Common Practice on the General Indications of the Nice Class Headings* van 20 februari 2014, alsook de Mededeling van de Directeur-Generaal van het Bureau van 20 november 2013 zal het Bureau *“in opposities [...] als stelregel hanteren dat de consequenties van het onvoldoende duidelijk en nauwkeurig zijn van een omschrijving voor rekening komen van de partij die zich ervan bedient. In geval van een oppositie waarbij de ene partij vage termen inroept en de andere partij termen die voldoende duidelijk en nauwkeurig zijn, zal het BBIE dus beslissen ten voordele van de laatste”*.

48. De waren *dierenhuiden* van het betwiste teken zijn soortgelijk, dan wel complementair, aan de diverse kledingstukken van het ingeroepen recht. Zo bestaan er natuurlijk bontjassen en allerlei kledingsaccessoires van bont zoals stola's, bontkragen, pelsmutsen. Verder kan nog gedacht worden aan tassen met stukken van bont of koeienhuid, laarzen met koeienhuid, huid van een slang of konijnenbont. Dergelijke accessoires kunnen bijdragen aan het imago dat de consument ook met zijn kleding wil uitstralen (zie in die zin Gerechtshof 's-Gravenhage, Digo/Digel, zaaknr. 200.035.180/01, 3 november 2009).

49. De waren *leder* en *kunstleder* van het betwiste teken zijn onbewerkte basismaterialen. Het feit op zich dat deze waren gebruikt worden voor het vervaardigen van de lederen (of kunstlederen) producten van opposant wil niet zeggen dat deze waren soortgelijk zijn, aangezien hun aard, gebruiksdoel en bestemming heel verschillend zijn. Onbewerkte basismaterialen zijn veeleer bestemd voor de industrie dan voor directe aanschaf door de eindconsument. Deze waren zijn derhalve niet soortgelijk.

50. De waren *zweepen* en *zadelmakerswaren* van het betwiste teken kunnen weliswaar worden aangemerkt als lederwaren, maar hun aard, wijze van gebruik, bestemming en afzetkanalen zijn zeer verschillend van deze van de waren van het ingeroepen recht, zodat zij daaraan niet soortgelijk zijn. Op dezelfde gronden zijn deze waren evenmin soortgelijk aan de dienst *het samenbrengen, ten gunste van derden, van lederwaren, om de klant in de gelegenheid te stellen die goederen op z'n gemak te bekijken en te kopen vanaf een website met algemene handelswaar* of aan enige andere dienst van het ingeroepen recht.

Klasse 25

51. De waren van het betwiste teken in deze klasse komen *expressis verbis* voor onder de waren van het ingeroepen recht en zijn derhalve identiek daaraan.

Conclusie

52. De waren waartegen de oppositie is gericht, zijn deels identiek, deels soortgelijk en deels niet soortgelijk aan de waren en diensten van het ingeroepen recht.

A.3. Globale beoordeling

53. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

54. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). In casu betreft het waren die gericht zijn op het grote publiek en waarvan niet is komen vast te staan dat er sprake is van een hoger aandachtsniveau, zodat moet worden uitgegaan van een normaal aandachtsniveau.

55. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

56. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen, aangezien het geen kenmerk beschrijft van de waren en diensten in kwestie.

57. Merk en teken zijn visueel en auditief overeenstemmend, terwijl een begripsmatige vergelijking niet aan de orde is. De waren waartegen de oppositie is gericht, zijn deels identiek, deels soortgelijk en deels niet soortgelijk. Op deze gronden is het Bureau van oordeel dat het publiek kan menen dat de identieke en soortgelijke waren afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

58. Met het feitelijke gebruik van de betrokken tekens (zie punt 19) kan in het kader van een oppositieprocedure geen rekening worden gehouden, aangezien de vergelijking van de tekens uitsluitend plaatsvindt op basis van de registergegevens. Zaken als marketing- en verkoopformules, of beoogde marktsegmenten, die bovendien met de tijd kunnen wijzigen, spelen dus in het kader van een oppositie geen rol (HvJEU, Quantum, C-171/06, 15 maart 2007, O2 Holdings Limited, C-533/06, 12 juni 2008, GEU, Ferromix e.a., T-305/06-T-307/06, 15 oktober 2008).

59. Voor wat betreft het argument van verweerder dat het element FARAH geen sterke herkomstaanduiding is omdat het meermaals voorkomt in de registers (zie punt 22), wijst het Bureau erop dat het weliswaar niet volledig uitgesloten is dat in bepaalde gevallen de co-existentie van oudere merken op de markt het vastgestelde gevaar voor verwarring van twee conflicterende merken vermindert. Hiermee kan echter slechts rekening worden gehouden indien de verweerder ten minste in de loop van de procedure genoegzaam heeft aangetoond dat deze co-existentie erop berust dat bij het

relevante publiek geen sprake is van gevaar voor verwarring van de oudere merken waarop de verweerder zich beroept en het oudere merk van de opposant waarop die oppositie is gebaseerd, en onder het voorbehoud dat de betrokken oudere merken en de conflicterende merken identiek zijn (zie in die zin GEU, Top iX, T-57/06, 7 novembre 2007 ; LIFE BLOG, T-460/07, 20 januari 2010). In casu is aan geen van deze voorwaarden voldaan.

C. Conclusie

60. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring ten aanzien van de identieke en soortgelijke waren.

IV. BESLUIT

61. De oppositie met nummer 2007550 wordt gedeeltelijk toegewezen.

62. Het Benelux depot met nummer 1242430 wordt niet ingeschreven voor de volgende waren:

Klasse 18 Uit leder en kunstleder vervaardigde producten voor zover niet begrepen in andere klassen; dierenhuiden; reiskoffers en koffers; paraplu's, parasols en wandelstokken.

Klasse 25 Kledingstukken, schoeisel, hoofddeksels.

63. Het Benelux depot met nummer 1242430 wordt wel ingeschreven voor de volgende waren, hetzij omdat de oppositie daar niet was tegen gericht, hetzij omdat deze niet soortgelijk zijn bevonden:

Klasse 16 (alle waren).

Klasse 18 Leder en kunstleder; zweepen en zadelmakerswaren.

64. Geen van de partijen wordt verwezen in de kosten op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie gedeeltelijk wordt toegewezen.

Den Haag, 9 mei 2014

Willy Neys
(rapporteur)

Saskia Smits

Diter Wuytens

Administratieve behandelaar: Raphaëlle Gérard